



4. Minna Sten-Knudsen, sarjasta Eläimiä

5. Hartmut Neumann, Elvät he tähänköön saakka ole haaveilleet, vaan heillä on ollut jalat maassa. 1981



ostan skidelle jälkijoululahjaksi. Tartun esineeseen. Samalla paikalle ryntää tosi hermoa porukkaa huutaen jotain ryöstöstä ja ilkivallasta. Selitän, että kyllä minulla on rahaa ja aion kyllä maksaa kassalla. — Samassa tajuan olevani näyttelyssä. Tämä ON biennaali.

Joku on hiertänyt siirtokuvia toikkuttomasti Hildenin hienoihin seiniin. Se on tullut Ranskasta asti kuvat taskussa ja sitten se on leikkinyt. Mehheh, onhan se hauskaa, mutta...

Siirryn vinoliu'ussa eteenpäin. Törmään kirkuviin rönttöveistoksiin pitkin seinänviertä. Innoissani köykin niitä luisuvilla känönsilläni; tää on varmalla joku laku kun on nää tehnyt. Tosi ugarohkeita, räimeliäitä värejä ja rumputusta.

Vieressä on kuvia sisätiloista, purkutaloista, jonne joku on huiskunut villiä figuraa pitkin rapistusta. Tosi skräkää! Just noin pitää taidetta tehdä. Purkudunarit vois pistää työnsä ohessa Forumin koreaksi! Johan Kultakalle sanoi, ettei kommunistisessa yhteiskunnassa ole taidemaalareita, vaan pelkkiä ihmisiä, jotka muun ohessa harjoittavat maalaustaidetta. En ole käynyt Moskovassa, sen täytyy olla siis satumainen paikka! Yogi Ram-murti Mishra kävi sieltä Leninin juhlien aikaan. Hän kertoi, miten villiä se oli. Kaikki oli punaista, kuin jouluna. Hän sanoi, että venäläiset ovat täyttäneet kosmosia sisältä, kunhan ei puhuta Jumalasta — ja sehän on hyvä.

Sosialistista ja S.O.S.-realismia

En tiedä sitten kumpaa Taidehallin neuvostonuorten näyttely oli. Mutta matka Hildenin taidemessuille oli huikea. Tarkovski alkaa kuitenkin potkia realismiin uusia ulottuvuuksia. Hanskassa on yhä vanha valssaava poweri, mutta myös pehmeämpi, sisäinen monimuotoisuus alkaa saada sijaa. Kierros kierroksesta Kosmos lähestyy maan pintaa... mitä reaktiota sen yhden sisältääkään?

Realismi etsii kuvien kuvaa IH-MISESTÄ. Ja se on kyllä jotakin se. En tiedä, onko sitä vielä töydetty. Tuskin. Eihän atomiakaan ole nähty. Ei, ei ihmistä vielä ole nähty, vain hänen varjonsa. Kenen pensseliin tarttuukaan ihmisen valo? Ehkä se on joku ensi vuosituhannen Leonardo, joka ei enää kirjoita peilikirjoitusta eikä keksi mekaanoja, vaan peilaa SUORAAN.